

ninger om Faktoriets tidligere Drift under Aktieselskabet, om Statens Overtagelse af Pantet til Brugelighed i Henhold til D. L. 5—7—8 og den derefter afsluttede Overenskomst med Selskabet om Statskassens Erhvervelse af Faktoret.

Efterat Loven af 25de Februar 1876 havde bemyndiget Finansministeriet til paa visse Betingelser af Statskassen at udlane indtil 2 Millioner Kroner til et Interessentkab eller et Aktieselskab med det Formaal at fremme Sukkerproduktionen paa St. Croix ved Anlæg og Drift af Fællessukkerfogerier og andre dermed i Forbindelse staaende Foretagender, blev i Juli s. A. Aktieselskabet „St. Croix Fællessukkerfogerier“ stiftet med en indtegnat Aktiekapital af 942,000 Kr., der dog efterhaanden forøgedes saa meget, at der i Løbet af de 2 første Aar i alt blev indbetalt 1,070,600 Kr., og et lige saa stort Beløb ydedes af Statskassen som Laan i Henhold til Loven af 25de Februar 1876, dog saaledes, at der ved Udbetalingen blev tilsværet et Beløb af 27,530 Kr. 59 Ø., som udgjorde Renten indtil 31te Marts 1878 af de indtil da efterhaanden ydede Dele af Laanet. I Begyndelsen af Marts 1878 aabnedes den første Kampagne, der uagtet en lovende Begyndelse fik et meget sorgeligt Udsald ved en Række af sammenstødende Uheld, hvoraf nogle vare aldeles uforudseelige, andre forklarlige ved et saa ganske nyt og omfattende Foretagende, og hvis uundgaaelige stabelige Virkninger paa Driften forøgedes baade derved, at den fra først af og endnu ved Kampagnens Begyndelse til Raadighed staaende Kapital var temmelig tnap i Forhold til Opgaven, hvilket havde nødvendiggjort forskellige Indskrænkninger, og derved, at den fjerne Beliggenhed umuliggjorde en betimelig Afhjælpning af forskellige i Fabrikationen stærkt indgribende Mangler, som viste sig under Arbejdet. Resultatet var ikke blot, at Selskabet i denne Kampagne havde lidt et Driftstab, som af Bestyrelsen er opgivet til noget over 267,000 Kr., men at Fabrikken, da Kampagnen maatte slutes i August, befandt sig i en saadan Tilstand, at det var umuligt paa ny at sætte den i Virksomhed, med mindre der foretoges meget omfattende Forbættelser, Forbedringer og Udvidelser.

Sindlertid lykkedes det Aktieselskabet igennem udbudet Aktietegning at erholde en Indbetaling af 345,500 Kr., hvorefter der i Henhold til Loven af 25de Februar 1876 ydedes et yderligere Statslaan af 344,184 Kr. 40 Øre, og ved disse Midler

saa det sig i Stand til ikke blot at reetablere den fornødne Driftskapital efter det lidt Tab, men ogsaa at rekonstruere Fabrikken saaledes, at den kunde genoptage Arbejdet i Kampagnen 1879 med forholdvis gode Forventninger, idet ikke blot Selskabets Saghyndige, men ogsaa Planter paa St. Croix — at dømme efter de paa et offentligt Møde enstemmig vedtagne Udtalelser — vare enige om, at selve det ved Fællessukkerfogeriet anvendte System var meget sigtmaessigt, naar kun Udførelsen i den enkelte blev forbedret.

Vel opfyldtes disse Forventninger i første Strafs, idet Driften i Aarene 1879 og 1880 endnu ikke kunde bære sig selv, men efter Opgivende medførte et Tab af tilsamment omtrent 184,000 Kr. Hermed synes imidlertid Driftstabene at skulle være forbi. De to følgende Aar 1881 og 1882 gav Driften et Udbytte, som ikke blot dækkede det nævnte Tab og en Restgæld paa 10,000 Kr. fra 1878, men endvidere gav et Overskud af over 205,000 Kr., hvoraf 105,644 Kr. 71 Øre indbetaltes i Statskassen paa Rentestancer, medens Ministeriet for ikke at berøve Selskabet Midler til at møde mulig indtrædende Vanskeligheder samtykkede i Udsættelse med Indbetalingen af de øvrige 100,000 Kr., imidlertid der svarede Rørenter deraf. End i det følgende Aar, 1883, gav Driften et Overskud af rigelig 97,000 Kr.; men ingen yderligere Indbetaling til Statskassen kunde der ikke være Tale, da det trent samtidig med den endelige Regnskabopgørelse Krisen paa Sukkermarkedet angyndte. Dennes Indvirkning paa Fællessukkerfogeriet udeblev heller ikke, idet Driften i 1884 medførte et Tab, der opgaves til henved 207,000 Kr., der dog oprettedes allerede i 1885, som gav et Driftsoverskud af henved 219,000 Kr. Den store Forskel mellem disse 2 Aar — der begge vare paavirkede af Sukkerkrisen, og i hvilke Fabrikken udførte større Arbejde end nogetstomhelst andet Aar af dens Virksomhed, nemlig Forarbejdelsen af henholdsvis 115 og 101 Mill. Pfd. Rør — maa fremmentlig for en ikke uvæsentlig Del søgtes deri, at Priserne i 1884 vare gennemgaaende faldende, saa at Fabrikken, der kontraktmaessig betalte Rørene ved Modtagelse med Dagens Pris for Moskoadosjuf (6 Pfd. Sukker for 100 Pfd. Rør), gennemgaaende betalte højere Priser for Rørene end hvad der svarede til den senere Salgspris for det forarbejdede Produkt, medens det følgende Aar, der havde opadgaende Priser, frembød det omvendte Forhold.